

Klassisk
TRÆBÅD

Nr. 118 · December 2013

**Klassisk
møder nyt ...
og gammelt**

Fra Kolding til København 1903 med

"No Name"

I august i år fik Københavns Amatør-Sejlkлуб et lille brev fra Marstal Søfartsmuseum, der havde fået indleveret en sejlsberegning, der vist havde noget med K.A.S. at gøre.

Ja, mon ikke!

Det viste sig at være beretningen om en af vores første klubbåde, "No Name", som blev købt brugt i Kolding i 1903, og som nogle medlemmer så skulle over at hente og sejle hjem til "København". Det er så fornøjelig og spændende læsning, at DFÆL-medlemmerne absolut må læse den, synes jeg. Der er endda tre fotos med i beretningen, men de er desværre noget falmede. Beretningen er bibeholdt i Viggo Baggers eget sprog og enkelte ord og udtryk er "oversat". Retskrivningen er den originale. Det er bemærkelsesværdigt, at de 110 år forekommer så langt borte og så er beskrivelserne alligevel så nærværende. På hele turen, der går fra Kolding via Fænø, Lyø, Svendborg, Lohals, Kalvehave til Langeliniehavnen og som varer en uge i juli måned, møder de kun én lystbåd. Beretningen bringes simultant hér og i K.A.S.' medlemsblad, så K.A.S./DFÆL-medlemmer kan læse den i stereo. Vi deler historien op i to dele, så der også kan blive plads til lidt andet her i bladet. God fornøjelse ønsker

Henrik Effersøe

Lystfartøjet "No Name" var bygget 1882, det var klinkbygget af Eg af den saakaldte Kragejollestype og maalte 7,2 Yachttons.

Længden over Stævnenes Yderkanter var 29 Fod 8 Tommer, Bredden midtskibs over Klædningens Yderkant 10 Fod 3 Tommer. Baaden havde Dæk og var apteret med Ruf over Kahytten, Cockpit og Styrehul agterude. Kahytten havde ikke Staahøjde, men var ret rummelig med brede Hynder, paa hvilke 4 Personer kunde ligge tilkøjs. Foran Kahytten var et Forlukaf med en Køje. Baaden havde smukke Linier og var et solidt og hyggeligt

Fartøj.

Som Fotografiet viser var "No Name" rigget som Ketch, men med Sprydsejl i stedet for Bomsejl. Den forreste Mast var ret høj med en Pakettop, som gav god Støtte for det høje Topsejl (paa Billedet ses Topstagen med Sejlet liggende i Gaflerne om Bagbord), Mesanmasten stod mod Forkanten af Styrehullet; foruden Forsejlene havde en Spiler, der blev rigget ud med en særlig Spilerbom.

"No Name" ejedes i Aaret 1903 af en Apotheker i Kolding. Jeg havde hørt, at saavel dette Fartøj som et lignende af samme Størrelse, der laa i Vejlefjord, kunde købes billigt, og da jeg var stærkt interesseret i, at Københavns Amatør-Sejlkлуб, i hvis Bestyrelseskomité jeg det Aar var indmeldt, skulde anskaffe et Udflugtsfartøj til Brug for Medlemmerne, rejste jeg over for at se paa de to Baade. Jeg gik først til Vejle, da den der liggende Baad var den nyeste, men det var et klodset og kedeligt Fartøj, og da det tilmed kostede 1600 Kr., medens den fordelagtig bekendte "No Name", som var 1½ Fod længere og viste sig at være i god Stand, kunde faas for det halve, var Valget hurtigt truffet og blev godkendt af Klubbens Bestyrelse, der overdrog mig at afhente den i Kolding. Til Mandskab paa Rejsen skulde jeg udvælge 3 Medlemmer af Amatørklubben og til yderligere Hjælp hyre en farvandskendt Mand i Kolding paa Klubbens Regning. Endvidere blev en ny Slæbejolle indkøbt hos Baadebygger Svendsen på Refshaleøen og afsendt pr Damp.

Saa oprandt den for mig og min Ungdomsven, Fabrikant Alexis Leth, saa glædelige Dag, da vi mødtes på Københavns Jernbanestation sammen med den unge sejlkundige Godfrey Mygind for af afgaa til Kolding, den fjerde Amatør, Student Aage Bistrup kunde først rejse samme Aften for at støde til os derovre.

Det var Lørdagen d. 4 Juli 1903. Jernbanebilletterne var dengang rørende billige, 4 Kr. fra Kjøb. til Kolding med Eksprestoget og med straalende Humør rullede vi afsted, tilviftet fra Peronen af min Kone, der gav mig mangan god Formaning til Bedste for Liv og Helbred. Vejret var varmt og godt med en frisk Kuling, for hvilken Færgen duvede bravt under Frokosten i Storebelt. Ved

tretiden var vi i Kolding, fik os en Droske, gav vor Kusk den Besked: Kør ned til det lille Skib, De ser der med den høje Mast, og stod kort efter paa "No Name"s Dæk, hvor Apothekerens tidligere Skipper modtog os. Den fikse lille Jolle var ankommet og alt burde jo nu have været i bedste Orden, men saa kom den første af de Regnskabsposter, der benævnes: Uforudsete Udgifter.

Skipperen underrettede os nemlig om, at Fartøjet (det havde dog Blykøl) maatte have mere Ballast. Hvad

sejlede da Apothekeren med? Han havde til Ballast noget Bly, som han laante, det hørte ikke til Skibet, og han anbefalede os at købe en Del Raajernsblokke i et Jernstøberi og lægge dem under Gulvet i Kahytten. Nogen Tid efter Hjemkomsten mødte jeg i Frederiksberg Allé bemeldte Apotheker. Han lod mig på en ret uhøflig Maade høre, at det var altfor lille en Betaling han havde faaet for sit Fartøj (han var dog dengang straks villig til at sælge det for de tilbudte 800 Kroner), jeg skulde ikke have havt det →

Kolding Havn for ca. 100 år siden

til den Pris o.s.v., nu glæder det mig, at han ikke fik mere, eftersom han ingen Ballast gav mig.

Jernblokkene blev købt og stuvet ned og saa afsted skulde vi da gaa næste Dag. Skipperen var en flink og livlig Mand, som jeg gerne havde antaget til at være vor "bekendte Mand", men han kunde ikke gøre Turen med, derimod havde han skaffet en anden, der var tilsagt at møde på Fænø, og vi maatte da endelig sejle den Vej, der var så smukt, og han, der skulde til Middelfart kunde da gaa med dertil. Alt det gik vi ind paa.

Leth og jeg overnattede i Byen, men Mygind sov ombord til Kl. 2, hvorpaa han tørnede ud for at afhente Bistrup, der kom med Nattoget og som jo hverken kendte Byen eller Fartøjet, og da jeg Søndag Morgen kom ned i Havnen, traf jeg begge de raske Gutter ombord, tjenstivrige og frejdige.

Saa slog da Afrejsens Time, paa Hotellet havde man stegt en Lammesteg til os, anden Proviant var bragt ombord, og efterat der var udtalt: Saa gaar vi i Guds Navn, blev Fortøjningen kastet los, og Søndag d. 5 Juli 1903 Kl. 9½ gled "No Name" ud af Havnen.

Godfrey Mygind, Søn af den bekendte Læge, Professor Mygind, var søinteresseret med Liv og Sjæl og fint skulde Skibet se ud. Neppe var vi ude af Havnen, før han gik iværk med at afgnide Dækket med en Salmiakopløsning der fik det til at skinne som det rene pitch pine. Hans Hænder var altid nyttige og havde han dem i Lommerne, var Øjnene overalt.

Aage Bistrup, Broder til Marineofficeren, var ligeledes skibsvant. Det var en haardfør Gut, og Leth sagde sandt, at to mere fortræffelige unge Mennesker kunde vi da ikke have faaet med, men Leth havde nu ogsaa en Roman med (han læste ikke selv i den) og aldrig saasart opdagede Bistrup Leths Roman, før han var tabt for Samfundet, hyppigst at finde liggende paa Maven i Kahytten med Bogen foran sig og iført sin Dagliguniform der bestod af en Uldrøje og et Par Bukser.

Naa, hver sin Lyst, Leths var en kort Tobakspibe og Bagger en halv Bajer i Inderlommen, men vel at mærke kun naar han sejlede.

Vinden var ret Vest med frisk Bramsejls Kuling, da "No Name" gik fra Kolding Havn og plat for de Gat slørede vi Fjorden ud sættende det ene Sejl efter det andet. Apothekerens Skipper var vor Skibsinstruktør og indøvede os i at ansætte og henlægge Mesanmasten. Det var et tungt Rundholt at slæbe, "men naar De bare gør saadan", forsikrede han "saa kommer det ganske af sig selv". Vi spurgte, om han havde været i Kapsejls med denne Baad. "Jo, vi var i Løb med Grosserer Ræder, men vi laa foran i Starten og han i Kølvandet paa os, og saa kom der et Sted, hvor jeg vidste vi ikke kunde gaa over, fordi der var for lidt Vand og derfor vendte jeg rask, mens han gik lige paa og der stod han. Saa tog jeg rigtig høflig min Hat af og saa sagde jeg: Farvel, Hr. Ræder."

Under fornøjelig Passiar løb vi med udfiret Storsejl og spilet Klyver ud i Lillebelt og over mod Fænø, hvor vi skulde skifte Mandskab, drejede ind i Fænøsund og kom Kl. 10.50 tilankers udfør Badehotellet, 8 Kvartmil fra Kolding og skrupsultne. [1 Kvartmil er = en Sømil = 1852 meter]

Der er skønt en smuk Sommerdag ved Fænø, hvorfor skulde man da ikke her indtage en solid Frokost, og dette skete, men i for stor Ro og Mag. Skibsbyggeren i Kolding, som jeg talte med ved Afgangen, sagde til mig: De har jo en dejlig Vind. Det var Ord, der ikke burde være gaaet ind ad det ene Øre og ud af det andet, jeg maatte jo huske paa, at ved Sommertid stilner det, naar Dagen lider mod Hæld, men jeg var ikke Sømand nok, min Fader, Fregatkaptajnen, havde ikke forsømt saa

gunstig en Lejlighed, jeg derimod lettede først fra Fænø Strand Kl. 1.15.

Det var beklageligt, at vi maatte give Afkald paa Apothekerens Skipper. Den Mand, der kom i hans Sted havde ikke nøje Kendskab til Farvandene, og det var derfor ikke saa underligt at han næste dag blev ked af det og bad om at maatte rejse hjem fra Svendborg, hvad jeg beredvillig tilstod ham.

Med laber Kuling af Vest stod vi for Klyver, Fok, Storsejl og Mesan sydpaa gennem Fyr Renden. Ak, hvor det løjede, da vi var tvers af Assens var der som Søfolk siger: Bare lidt Aande. Kl. 9½ laa vi udfor Helnæs, der var ikke længer Styreluft, og Vandet havde det polerede Udseende, der keder en Sejlsportsmand. Vi var kun 25 Kvartmil fra Fænø, var vi gaaet derfra en Timestid tidligere, vilde vi nu have været et godt Stykke ad Farvandet, der fører syd om Fyen; og naar jeg saa endda havde benyttet Opholdet ved Fænø til at fylde vor Vanddunk, nu laa vi her og havde ikke fersk Vand. Mygind og Bistrup tilbød da at forsøge at skaffe vand, og skøndt vi laa temmelig langt fra Kysten, gik de gæve

Det var hér fra Københavns anden hovedbanegård, at den store rejse til Kolding begyndte den 4. juli 1903. Den nuværende hovedbanegård blev først indviet i 1911, hvorefter den på billedet blev ombygget til biograf.

unge Mænd i Jollen med Dunken og roede ind paa Lykke og Fromme.

Jeg var ikke rigtig glad ved Situationen. Himlen var helt overtrukken, det var temmelig mørkt, Regn kunde komme hvad Øjeblik, det skulde være og intet kunde vi foretage for at give dem Hjælp, selv om vi kunde have set dem, men den lille Baad var i Skumringen fuldstændig ædt op af Landet. Endelig saa vi den dog nærme sig, alt var gaaet godt, de havde fundet velvillige Mennesker, saa nu var den Sorg slukket og vi manglede da blot Vind, den kom, det saas paa Vandet, men hvad var det? Tak Skæbne, Sydøst, det var den argeste Modvind, vi kunde faa.

Nu maatte der altsaa krydses. Vi laa i det aabne Farvand mellem Helnæs og Als, en let Sag havde det været at gaa ind i Helnæs Bugt, denne store indsølgende Bugt, hvortil der er et kort snevert Indløb, og hvor vi kunde have ligget trygt til næste Dag, men dette skulde da have været gennemtænkt og forberedt itide. Jeg var saa sikker paa at beholde den vestlige Vind at dette slet ikke var faldet mig ind, og den medfulgte Mand var ikke engang kendt her om Dagen endsige ved Nattetid, og Fartøjet var ikke assureret.

Vi bestemte os da til at holde det krydsende sydøst hen, saaledes at vi ikke kom indenfor en ret Linie trukket fra Helnæs Vestkyst til Fyret på Ærø, som stadig saas.

Det kulede efterhaanden mere op, og Søen begyndte at sætte ind sydfra, efterat jeg var kommet tilrørs. Jeg bjergede Klyver og Storsejl og holdt det gaaende for Fok og Mesan, idet jeg kovendte [bommede], naar Fartøjet ikke kunde stampe sig gennem Vinden. De lange Østersøbølger blev imidlertid stadig mere nærgaaende, Jollen var paa Slæb agterude, og da jeg saa den vel højt oppe i den mørke Luft medens jeg selv sad nede i Bølgedalen, fik jeg en heftig Trang til at se, hvordan der saa ud i Kahytten. Den sande Aarsag gaar jeg helst let hen over; det forholder sig nemlig med en Lystkutter som med Kongeskibet: Officielt er der ingen Søsyge ombord.

Jeg ravede altsaa ned i Kahytten og var netop kommet derind, saa hører jeg Leths Stemme oppe fra

Dækket: "Hvad Pokker, Mygind, kan De ogsaa det." (Han som sin Pricipal fik ondt, sig maatte brække.)

Derpaa forsøgte jeg at sove, Kl. var 10½, altsaa passende Tid, men det var lettere tænkt end gjort, foruden Kvalmen var der en anden rentud Søvnfordriver, det var Skødet til Fokken. Fokkeskødet gled nemlig paa en Løjbom ligesom Storskødet, en tyk Jernstang, der gik tvers over Dækket i hele dets Bredde, en nedrig gammel-dags Indretning, vel skikket til at falde over og som ikke hørte hjemme i en Lystkutter. Naar Fartøjet vendte og Skødblokken blev trukket langs ad Stangen fremkom en Hylen, der rev i baade Nerver og Indvolde, og det skur-rede tit den Nat. Jeg kom til at tænke paa Edgard Højer, der i en Rejsebeskrivelse fortæller, hvordan han paa Hotellet fik Morgensøvnen forstyrret ved at man i Gaarden bankede Tæpper i langsomt Tempo, jeg var endnu værre faren, thi vel blev der krydset med smaa Slag, men Intervallerne var dog saa lange, at Søvn fik Tid at indfinde sig, og neppe var Øjnene i Blund, saa – tjirr - kurede Heksekrogen langs Stangen saa man farede arrigt op, og naar Baaden derpaa lagde sig over paa den anden Boug, gjaldt det om at bide sig fast for ikke at trille ned paa Kahytsgulvet. Saa hørte jeg Bistrups klagende Raab henne fra Styrehullet: "Aa, kan jeg ikke blive afløst, jeg er saa søvniig." Staklen havde kørt paa Jernbane den foregaaende Nat og kunde nu knapt holde sig oprejst. Det var da Leth, der tog Roret det meste af denne absolut ikke morsomme Nat.

Naar man tilsøs ikke kan sove, kan man ligesaa gerne staa op. Jeg tørnede derfor ud Kl. 12½ og var med paa Hundevagten til det Kl. 3 var blevet lyst, satte saa Storsejlet med et Reb inde og gik ned igen til Kl. 6. Vi var da i Nærheden af Lyø, og da det bestandig stod med Kuling og Regn, gik vi efter den "bekendte Mand"s Forslag derind for at faa lidt Hvile og ankrede Kl. 6½ ved Landingstedet, 9 Kvartmil fra Helnæs Vestpynt.

Lyø er en lille vindskibelig [flittig, arbejdsom], typisk dansk Ø. Saasnt vi kunde være bekendt i den tidlige Morgenstund at ulejlige dens Indvaanere, gik Mygind og jeg iland for at opdage to Kopper god Kaffe med tilhørende Brød. Vi saa et anseligt Mejeri, men intet Værtshus, derimod en Købmand og ham hjemstogte vi.

Kolding Inderhavn, hvorfra "No Name" begyndte sit togt

Der var ikke det mindste ivejen for Kaffedrikning, Døren blev aabnet til Købmandens Stasesstue, værsartig, og her satte vi os saa ned, Mygind i en Lænestol iført vaad Regnkappe, ditto Bukser med lange Søstøvler. Kaffen blev fint serveret og saa kom Betalingen. "Hvormeget koster det?" "Det koster ikke noget", lød Svaret. Dette var dog for galt og der var ikke andet for, end at vi maatte ud i Købmandsboden og ved Køb af diverse Varer revanchere os, med disse i Favnen gik vi da ned til Jollen og roede ombord.

Kl. 11½ lettede vi i en Mersejlskuling af Sydøst og krydsede nu med rebet Storsejl, Fok og Stormklyver ad Svendborg til. Vinden aftog noget ud paa Dagen og blev sydligere, saa at vi efter at have passeret Avernakø kunde ligge Kurs med Stik på Skøderne. [slæk på skøderne] Det gik nu rask østefter, vi saa en stor Kutter foran os og med ham som Lods ankom vi lykkelig og vel Kl. 5 Eftermiddag til Svendborg, 17 Kvm. fra Lyø og gik til Ankers i Havnen.

Resten af togtet – fra Svendborg til Kjøbenhavn – følger i næste blad.

Klassisk
TRÆBÅD

Nr. 119 · Februar 2014

Klassisk skønhed genopstår i Gilleleje

Fra Svendborg til København

Anden og sidste del af Viggo Baggers beretning om togtet med "No Name" i 1903

Sådan så Svendborg Havn ud, da "No Name" aflagde visit i 1903

Svendborg skulde som Hovedstation paa Rejsen forbeholdes det længste Ophold. Her havde min gamle Sejleren, Englænderen Henry Brooke, sin smukke Ejendom med de mange Frugttræer paa en Bakkeskraaning ned mod Sundet. Jeg formodede, at vi alle vilde være blevne indbudt til hans Hjem, hvorpaa vi næste Dag kunde tage ham med os til Troense og efter en Frokost paa Gæstgjergaarden have fortsat vor Rejse fra dette Sted.

Brookes ældste Datter, Mary, var bleven gift og endnu samme Aften vandrede Leth og jeg derhen for at gøre Visit. Det blev det eneste af min skønne Plan, der kom til Udførelse. Hverken den unge Frue eller Gemalen var hjemme og vi fik at vide, at Brooke selv var bortrejst. Der var intet at gøre ved den Sag, og yderlig trætte og søvnige vandrede vi op til Hotel Højskolehjemmet for at sove den Retfærdiges Søvn ovenpaa Dagens Anstrengelser.

Senere fik jeg et elskværdigt Brev fra Fru Mary, hvor hun beklagede sin og Mandens Fraværelse fra Hjemmet den Aften.

Svendborg laa i al sin Glans og Skønhed den følgende Dag, da vi styrkede og vel tilmode begav os ned til Havnen og prajede "No Name". Mygind og Bistrup havde taget sig en mægtig Søvn, thi skøndt det var langt op paa Formiddagen var de lige staaet op. Den lejede Mand var allerede afmønstret Dagen før, og vi fire satte os da ned for at holde Skibsraad, hvis vigtigste Beslutninger var at sætte en hel Rude i Forlugen, der fungerede som Skylight, samt hyre en ny Mand til Resten af Turen. Den Person, der først blev fremstillet, var imidlertid ganske umulig: han opfattede det som en Art Kaptejnspost, der skulde besættes, foreslog Indkøb af Søkort, skulde have rigelig Betaling og vistnok helst lidt Opvarning. Da han blev klog paa, hvad vi selv havde tænkt, forsvandt han hurtigt. Om Tirsdagen tog vi over til Taasinge, og i Troense spurgte jeg Gæstgiveren – han var dengang endnu ikke avanceret til Badehotelvært – om han muligvis skulde kende en Mand, der passede for os. Han grublede lidt, nej, han kunde ikke tænke sig, hvem det skulde være, men saa kom der et Udraab, der kunde tydes som Funtus! Jeg har det, og han sendte Bud til en Kone om at komme hen til os. Hun kom, hendes Mand, der sejlede paa København med Frugt kunde godt tage den Tur med os. Han var ikke tilstede nu, skulde nok komme over til mig imorgen tidlig og være færdig til Afgang med det samme.

Næste Morgen meldte Hotelpigen, at der var en Mand, der vilde tale med mig. "En lille Mand", forklarede hun paa Spørgsmaal om, hvordan han saa ud. Det var Sætteskipper Hans Hansen fra Troense, livlig og fredelig, netop den rette Mand. Han var straks villig til at tage med og behøvede ingen Søkort. "Hvor dybt stikker Deres fartøj?" spurgte han. "Den stikker 5 Fod". "Fem Fod" gentog han, "saa kan den jo sejle, hvor Duggen falder".

Vi blev da hurtig enige, han skulde have 4 Kr. om Dagen, Kosten og fri Hjemrejse. Ved Dagen forstodes vel at mærke Etmaalet, [døgn] og det viste sig ved Afregningen, at han fik for 4 dage og 1 Nat 16 Kr., til rejsepenge 5 Kr. og Kost paa Rejsen 2 Kr., i alt 23 Kr.

For den Pris fik man dygtige Folk i 1903.

Onsdag d. 8 Juli Kl. 10 Form. lettede vi vort Anker og afgik fra Svendborg. I Journalen staar der: "Kl. 11½ ved Frokosten, godt ude i Lunkebugten, alt vel, god Stemning". Vinden halede sig nordefter, saa det blev regulært Kryds op i det brede Farvand mellem Fyen og Langeland. Som foreskrevet i Etikettereglerne hilste vi paa en af vore Orlogsmænd [marineskib] og han svarede ved at kippe Flaget. Endelig ud paa Eftermiddagen havde vi Højde nok

Situation i Smaalands havet.

Mygind i Cockpiten, Leth lykkelig henslængt paa Dækket, Hansen tilrors, Bistrup paa Maven i Kahytten, Bagger er Fotograf.

for Smørstakkeløbet og med rum Vind derigennem løb vi ind til Lohals, hvor vi ankom Kl. 5½, det var 18 Kvartmil fra Svendborg. Vejret var straalende, næsten stille, og da Middagen ombord havde bestaaet af forløren Skilpadde med Rugbrød til, var der stærk Trang til Desert og snart sad vi alle fem i Lohals med en mægtig Portion Jordbær med Fløde. Den Dag endte som Festdag.

Hastværk er Lastværk, siger man, og vi har ingensinde paa vor Rejse gjort os skyldig i denne Last, dog har vi

ikke ligget stille, fordi Vinden var kontrær og ikke været bange for at krydse om Natten. Det maa derfor ogsaa betragtes som al Ære værd og et Bevis paa Morgenduelighed, at vi den næste Dag afgik fra Lohals Kl. 7½, Torsdag d. 9de Juli.

Det var den elskværdigste Vind, vi kunne ønske os, N.NV. Bramsejlskuling. Kl. 8½ rundede vi Nordspidsen af Langeland og havde kort efter hele Smaalands havet foran os. Denne dag bragte os den glædeligste Sejlads paa vor hele Rejse med styrkende Sommerluft og glidende Skyer. Det var rumskøds Sejlads med Vinden paa bagbords Laaring hele Tiden, den tiltog efterhaanden mere, men Søen var temmelig rolig og Baaden gik støt fordevind. [plat læns] Hver tog gladelig sin Vagt og Bistrup forsømte ikke sin Romantørn.

Kl. 9½ var vi tvers af Omø og nu gik det rask videre, saa at vi allerede Kl. ca 11 passerede Tokosten paa Kirkegrunden, derefter havde vi Venegrundenes Ballonvager Kl. 12. En halv Time senere sattes Spileren og for dette Sejl samt Storsejl, Topsejl og Mesan løb "No Name" henved 7 Kvartmil i Timen, saa at vi passerede Masnedø, 41 Kvm. fra Lohals Kl. 2½. Det var nu Merssejlskuling af Vest og bestandig plat fortsatte vi østefter forbi Petersværft, gennem Langø Vrid og naaede Kallehave, 52 Kvm. fra Lohals Kl. 4, hvor vi ankrede op og besluttede at

"No Name" i Vinterleje.

overnatte, da Badehotellet havde anbefalet sig stærkt, og jeg derfor med et eventuelt Ferieophold for Øje ønskede at kende det. Det svarede ikke til Forventningen.

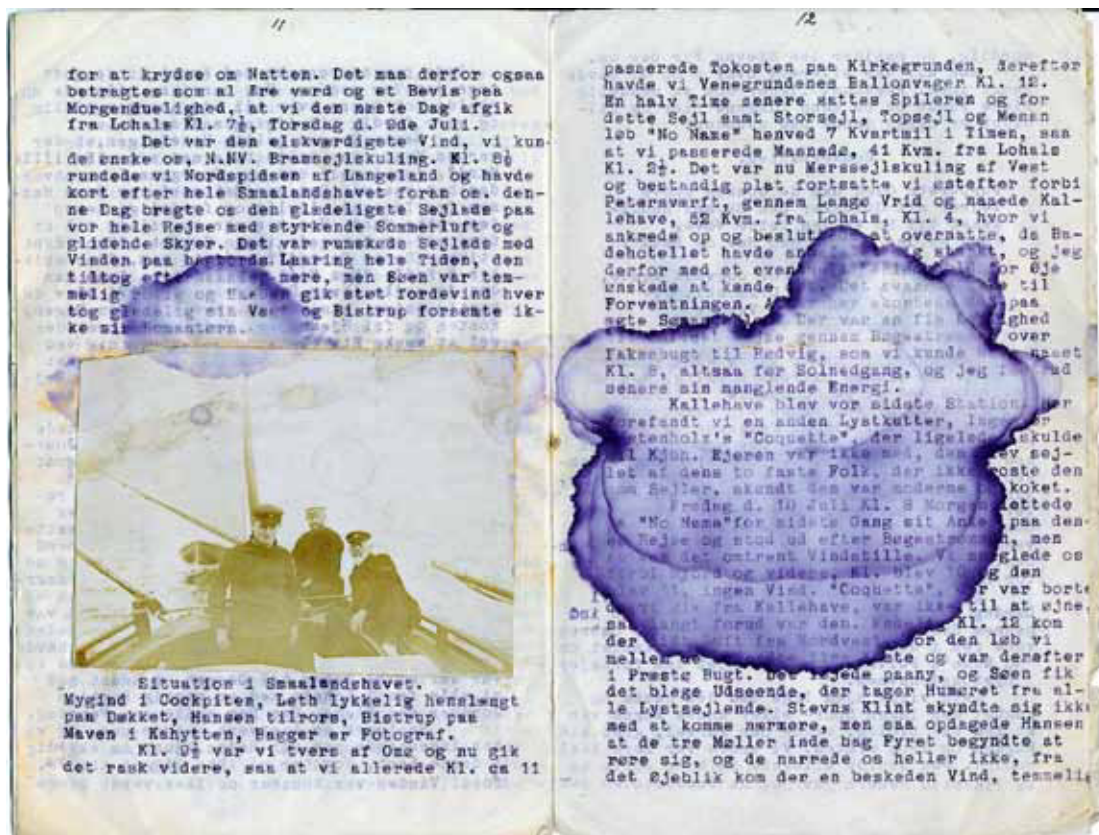
Atter her skortede det paa ægte Sømandsblod. Der var en fin Lejlighed til fortsat Rejse gennem Bøgestrømmen over Faksebugt til Rødvig, som vi kunde have naaet Kl. 8, altsaa før Solnedgang, og jeg fortrød senere min manglende Energi.

Kallehave blev vor sidste Station. Her forefandt vi en anden Lystkutter, Ingeniør Westenholz's "Coquette", der ligeledes skulde til Kjbh. Ejeren var ikke med, den blev sejlet af dens to faste Folk, der ikke roste den som Sejler, skøndt den var moderne og koket.

Fredag d. 10 Juli Kl. 8 Morgen lettede da "No Name" for sidste Gang sit Anker paa denne Rejse og stod ud efter Bøgestrømmen, men nu var det omtrent Vindstille. Vi sneglede os forbi Nyord og videre, Kl. blev 10 og den blev 11, ingen Vind. "Coquette", der var borte da vi gik fra Kallehave, var ikke til at øjne, saa langt forud var den. Endelig Kl. 12 kom der lidt Luft fra Nordvest, og for den løb vi mellem de bekendte fire Koste og var derefter i Præstø Bugt. Det løjede paany, og Søen fik det blege Udseende, der tager Humøret fra alle Lystsejlende. Stevns Klint skyndte sig ikke med at komme nærmere, men saa opdagede Hansen at de tre Møller inde bag Fyret begyndte at røre sig, og de narrede os heller ikke, fra det Øjeblik kom der en beskeden Vind, temmelig nordlig, og omsider laa Stevns Fyr bag os.

Men Kl. var allerede over 3 og vi havde langt igen. Køgebugt ligger som en uendelig Flade rundt om os mens Timerne iler og tilsidst er ogsaa denne Dag svunden.

Paa det tidspunkt, vi naaede Drogdens Fyrskib var Vinden omtrent nordlig, men vi oplivedes ved at se "Coquette" i Nærheden af os, vi havde altsaa trods alt været den overlegen i Sejlads. Vinden friskede og det blev et interessant natligt Kryds gennem Drogden med de mange Sejlere, der omsværmede os. Hansen sad tilrørs og var vor dygtige Navigatør, han kendte nøje baade Farvand og Søfartsregler, vidste bestemt, hvor nær han kunde gaa Landgrunden, før han lagde Roret

ned for at vende og gav en Svensker en Røffel, fordi Manden, uagtet han gik for bagbord Halse, kom for Bougen af os og let kunde have tøret.

Det var tørt og koldt Graavejr, da vi Lørdag d. 11 Juli i den aarle Morgen løb ind gennem Svenskehullet, og Klokkeren kunde omtrent være fem i det Øjeblik Trossen blev kastet om "No Name"s Pullert og Fartøjet laa fortøjet i Lystbaadehavnen.

Leth vilde hjem lige med det samme og uagtet der ingen Spor- eller andre Vogne var at faa saa tidlig, sagde han Farvel, greb sin Bagage og drog afsted. Vi andre var mere taalmodige. Jeg skulde aflevere Skib og Jolle og en Timestid senere gav jeg da Baadsmanden paa "Hvalfisken" Ordre til at drage Omsorg for begge. Hansen blev afmønstret og rejste hjem for at klargøre sit Skib til Frugtfarten,

i hvilken hans Kone udgjorde hele hans Skibsbesætning, og naar senere den rundgattede "Gundil Marie" (Skibet, ikke Konen) laa ved Nybrogade, gik jeg selvfølgelig ned og købte Æbler hos ham. Han bragte selv Frugten hjem til os og fik sig da gerne en Passiar med Pigen i Køkkenet, hvem han hver Gang fortalte, at han havde sejlet med mig i en Lystbaad fra Svendborg til Kjøbenhavn.

Saa var da vor Vikingefærd tilende og Fartøjerne hjemførte uden

nogetsomhelst Uheld, medens vi alle var blevet et fornøjeligt Minde rigere. "Farvel Mygind, og Farvel Bistrup, Tak for den dygtige Haandsrækning og for det venkabelige Samvær, paa snarligt Gensyn i "No Name".

Victor Bagger

Efterskrift: Om båden ved vi kun det, som Viggo Bagger oplyste i begyndelsen af beretningen. Den blev ingen succes som "Udflugtsfartøj til brug for Medlemmerne" og allerede i 1905 solgte Kjøbenhavns Amatør-Sejlkлуб båden til et par medlemmer – en af dem var Godfrey Mygind, der var med til at hente båden i Kolding. Mere ved vi desværre ikke.

Henrik Effersøe

Da fuglene dominerede
kapsejlsbanerne

Kom til sommerstævne i Kerteminde

Mere om »NO NAME«

Fra en velinformeret læser har vi modtaget følgende:

I jubilæumsskriftet fra Dansk Forening for Lystsejlads 1866-1899 er nævnt, at NO NAME, Dæksbaad, bygget 1882 af bygmester Hr. C.L. Jacobsen, Kjøbenhavn måler 7,2 Yacht Tons.

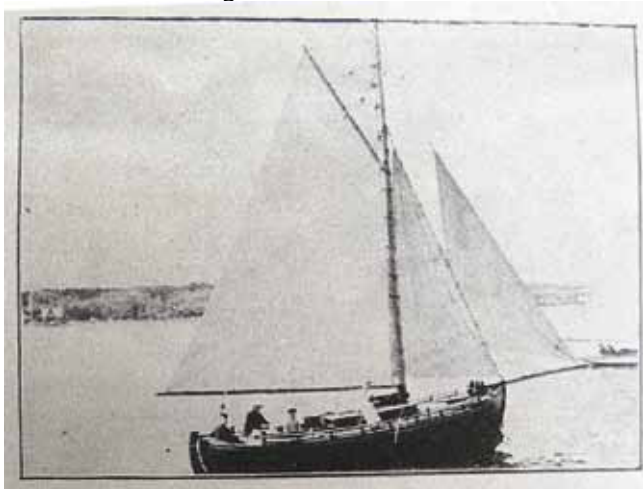
I Sejlsport 24.10 1902 er denne annonce indrykket. Oprindelig måltes i Yacht Tons, men fra 1998 måltes i Sejllængder.

I Sejlsport 15.5. 1903 gentoges annoncen, og der var denne notits om båden:

En ynder af Lystsejlads med den gamle Kragejolle Type kan faa sig et godt Fartøj for en billig Penge ved at henvende sig til Apotheker Müller i Kolding. Det var dette fartøj afdøde Dampmøller Oscar Ekmann i sin Tid sejlede til Stockholm i og deltog i den Eskadre-

sejlads »Dansk Forening for Lystsejlads« saa vellykket satte i Scene til denne fjerne By. Mon dette kunne gøres nu?

Billede fra Sejlsport 6.5 1926 i en artikelseerie om KAS' 35 år.

NO NAME med Konsul Broberg ved Roret

ISSN 1902-0163